

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem ve věci

žalobkyně: **M. Š.**
bytem
zast. Mgr. Václavem Voříškem, advokátem
sídlem Pod kaštany 245/10, Praha 6

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 12. 2019, č. j. 1782/2019-160-SPR/7,

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou k Městskému soudu v Praze se žalobkyně domáhá přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného o změně rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy (dále jen “správní orgán I. stupně”) ze dne 15. 10. 2019, č. j. MHMP 2092333/2019/Mao, kterým byla žalobkyně uznána vinou z porušení § 10 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen “zákon o silničním provozu”) a shledána odpovědnou za naplnění skutkové podstaty přestupků dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu tím, že jako provozovatel vozidla nezajistila, aby v Praze 6, v Brusnickém tunelu, úseku tunelového komplexu Blanka, pro směr jízdy od

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

Prašného mostu ke Strahovu, byly při užití vozidla na pozemní komunikaci dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích, kdy vozidlem žalobkyně byla při řízení překročena nejvyšší dovolená rychlost v úseku označeném svislou dopravní značkou č. B 20a „Nejvyšší dovolená rychlost“ (v daném případě byla nejvyšší dovolená rychlost v kilometrech za hodinu na značce vyjádřena číslem 70), když její vozidlo jelo dne 10. 12. 2018 rychlostí 110 km/h a dne 30. 12. 2018 ve směru Troja rychlostí 104 km/h; tak že namísto uložené pokuty 7 000,- Kč byla žalobkyni uložena pokuta 5 000,- Kč.

2. Žalobkyně namítá absenci výzvy správního orgánu k doplnění jejího blanketního odvolání; nesplnění podmínek k zahájení řízení proti žalobci jako provozovateli vozidla, jestliže řidič vozidla byl správnímu orgánu znám; dále že obecní policie nebyla oprávněna k pořizování záznamu z důvodu nezveřejnění automatického systému podle § 24b odst. 2 zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii, a tím i skrytého pořizování důkazů; nebyla prokázána místní úprava rychlosti 70 km/h.
3. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby s odkazem na obsah odůvodnění a relevantní právní úpravu.
4. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu podle ustanovení § 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.
5. Při jednání dne 12. 10. 2022 soud provedl důkazy předložené žalovaným, které prokázaly, že v souladu s § 24b odst. 2 zákona o obecní policii byla vhodným způsobem uveřejněna informace o zřízení stálého automatizovaného technického systému v místě přestupku a před spácháním přestupku (www.dopravniinfo.cz se zobrazením daného zařízení i s datem zveřejnění; Ročenka dopravy Technické správy komunikací hlavního města Prahy za rok 2017 a 2018). Pokud byla tímto zveřejněna informace o instalaci automatického technického zařízení, nelze tvrdit, že se jednalo o skryté pořizování důkazů a tím zpochybňovat pravomoc obecní policie takovýto důkaz obstat.
6. Ve správním řízení žalobkyně jako řidiče označila M. P. s tím, že v případě zahájení řízení o přestupku proti ní zmocňuje k zastupování společnost Pomáháme a chráníme (dále jen PaCh), aniž by však předložila plnou moc, a navrhla, že může předložit elektronický deník jízd. Dle výpisu z obchodního rejstříku byl v dané době funkci jednatele PaCh vykonával označený řidič M. P. Následně řidič prostřednictvím datové schránky sdělil, že dne 10. 12. 2018 řídil vozidlo žalobkyně. K nařízenému jednání se nedostavil, proto bylo řízení o přestupku řidiče ze dne 10. 12. 2018 zastaveno (č. j. MHMP 1644700/2019/Hof). Na výzvu ohledně dalšího přestupku ze dne 30. 12. 2018 žalobkyně nereagovala, tedy ani neoznačila řidiče. Proti příkazu ze dne 25. 7. 2019 ohledně přestupku ze dne 30. 12. 2018 podala žalobkyně blanketní odpor a požádala o sloučení řízení s ostatními řízeními proti ní vedeným. Řízení o přestupku ze dne 30. 12. 2018 bylo spojeno s řízením o přestupku ze dne 10. 12. 2018 usnesením ze dne 28. 8. 2019. K jednání dne 25. 9. 2019 se žalobkyně nedostavila a dne 9. 10. 2019 odeslala správnímu orgánu plnou moc pro Mgr. Václava Voříška bez podpisu zmocněnce i advokáta. Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 15. 10. 2019, č. j. MHMP 2092333/2019/Mao, o uložení pokuty ve výši 7 000,- Kč za oba přestupky podala žalobkyně dne 25. 10. 2019 blanketní odvolání ze své datové schránky. Téhož dne

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

žalobkyně požádala žalovaného o náhradu škody způsobené nečinností správního orgánu I. st. spočívající v odměně advokáta za uplatnění opatření proti nečinnosti, jestliže ve lhůtě 60 dnů nebylo rozhodnuto od doručení příkazu ve věci přestupku ze dne 30. 12. 2018. Usnesením ze dne 23. 10. 2019 žalovaný nevyhověl žádosti žalobkyně na vydání opatření proti nečinnosti ze dne 8. 10. 2019, neboť správní orgán I. st. ve věci rozhodl dne 15. 10. 2019. Dne 8. 11. 2019 správní orgán I. st. předložil odvolání žalobkyně žalovanému a vyrozuměl o tom žalobkyni i Mgr. Václava Voříška. Dne 13. 11. 2019 žalobkyně prostřednictvím své datové schránky požádala o sloučení v podáním specifikovaných věci a uložení souhrnné sankce na základě zásady absorpce.

7. Z výše uvedené popisu úkonů žalobkyně vyplývá, že žalobkyně během správního řízení nenamítla, že místní úprava rychlosti nebyla v rozsahu omezení rychlosti vozidel 70 km/h, přestože měla být zastoupena advokátem, na základě čehož jí měly vzniknout náklady, které uplatnila v rámci náhrady škody za průtahy. Teprve v žalobě žalobkyně namítá, že jí měl řidič sdělit, že v místě a době spáchání přestupků bylo omezení rychlosti 80 km/h, nikoli 70 km/h, jak uvádí rozhodnutí správních orgánů. Jakkoli záznam měření rychlosti vozidla sám o sobě neprokazuje místní úpravu rychlosti, pokud takto účastník nenamítl již ve správním řízení, pouze obecná žalobní námitka nevede ke vzniku důvodné pochybnosti o správnosti skutkového zjištění správním orgánem o místní úpravě nejvyšší dovolené rychlosti vozidel. Žalobkyně hodlala být ve správním řízení zastoupena společností PaCh, subjektem se specializací na dopravní přestupky, jehož zastupování účastníků má zásadně obstrukční charakter, a advokátem Mgr. Václavem Voříškem, kterého soud považuje za součást projektu „pojištění proti pokutám“, který soud považuje za negativní jev, jehož východiskem je destrukce nejen systému státní (i soudní) správy v oblasti dopravních přestupků jeho zahlcením, ale i destrukce právních zásad prostřednictvím obstrukčních technik a účelových výkladů, přičemž teprve v soudním řízení jsou uplatněny věcné námitky. Jedná se o účelové obcházení správního řízení a není důvodu, aby soud z úřední povinnosti nebo žalovaný v rámci pokusu o přenesení důkazního břemena prokazoval v soudním řízení místní úpravu rychlosti vozidel v daném místě, aniž by o tom byly důvodné pochybnosti.
8. Účast subjektů spojených s projektem „pojištění proti pokutám“ – PaCH, Mgr. Václav Voříšek, M. P. ve správním řízení, ve spojení s úkony žalobkyně ve správním řízení (neúčast při jednání kontra návrh na opatření proti nečinnosti, prezentování zmocnění bez prokázání zastupování) vede podle soudu k aplikovatelnosti judikatury ohledně nevyzývání účastníka s obstrukční strategií k odstranění vady podání (např. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 113/2018-39, rozsudek NSS č. j. 6 As 296/2021-21). Žalovaný k absenci výzvy na doplnění blanketního odvolání žalobkyně s odkazem na NSS, č. j. 4 As 113/2018-39 uvedl, že *správní orgán I. stupně nebyl povinen vyzývat žalobkyni k doplnění podaného odvolání o odvolací důvody, neboť se jedná o osobu, jež vystupuje v obrovském množství řízení obdobného charakteru a je si plně vědoma náležitostí, jež má podání obsahovat, přičemž úmyslně podává podání vadná. Žalobkyně namítá, že v obrovském množství řízení nevystupuje, proti ní bylo vedeno několik řízení, neboť své vozidlo půjčila bývalému příteli, který páchal dopravní přestupky, pracuje jako servírka v Brně, vzdělání má středoškolské bez maturity, v právních věcech se neorientuje. Žalovaný nespecifikoval další řízení vedená proti žalobkyni, ale pokud v podání ze dne 13. 11. 2019 žalobkyně požadovala sloučení 19 řízení, lze mít za to, že proti žalobkyni je vedeno velké množství správních řízení o*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

dopravních přestupcích. Pokud ve správním řízení hodlala využít zastupování subjekty, které jsou spojeny s osobou bývalého přítele M. P. (PaCh, Mgr. Václav Voříšek), nelze ji považovat za „oběť“ systematického páchaní přestupků bývalého přítele, ale jako součást podnikatelského projektu bývalého přítele. Vztah žalobkyně mohl skončit, ale spolupráce se subjekty s obstrukční historií nadále pokračovala, proto je žalobkyně povinná nést procesní důsledky s tím spojené. Zároveň nelze osobu odvolatele omezit striktně na žalobkyni, jestliže tvrdila, že je zastoupena Mgr. Václavem Voříškem (podání ze dne 8. 10. 2019) a že vyhledala jeho právní pomoc (žádost o náhradu škody), ostatně i v soudním řízení je zastoupena týmž právním zástupcem. Pokud měla být žalobkyně zastoupena advokátem, potom nelze přihlížet k absenci právního vzdělání žalobkyně, jakkoli v žalobě žalobkyně uvádí, že odvolání podala sama žalobkyně, neboť s advokátem byla smluvena toliko na podání opatření proti nečinnosti. V žalobě je také uvedeno: *Mínil-li žalovaný, že žalobkyně byla v řízení zastoupena, pak tato byla zastoupena advokátem, který se v žádném případě žádné „obstrukční taktiky nedopustil“.* Advokát žalobkyně sice v některých řízeních vedených Magistrátem hl. m. Prahy vystupuje, blanketní podání však činí zcela výjimečně, zejména v případech, kdy se z různého důvodu nemůže zkontaktovat se svým klientem, či se tento jednoznačně nevyjádřil ohledně postupu v odvolacím řízení. Jedná se typický modus operandi žalob právního zástupce v oblasti přestupků, kdy velmi pestré zpochybňování čehokoliv je „nedokončené“, žaloba netvrdí, že žalobkyně nebyla zastoupena a to na základě uvedené argumentace. Žaloba pouze otvírá možné zpochybnění, aby zároveň takové zpochybnění „popřela“ argumentací, že i kdyby tomu tak bylo a žalobkyně byla zastoupena, nebyl důvod advokáta vyzvat k doplnění odvolání. Soud má za to, že předložením nepodepsané plné moci žalobkyní i advokátem, nebylo ve správním řízení prokázáno, že žalobkyně zmocnila Mgr. Václava Voříška k zastupování. Shodně žalobkyně neprokázala zmocnění společnosti PaCh. Propojení žalobkyně s osobami s obstrukční strategií však bylo zřejmé, proto i její blanketní odvolání bylo projevem obstrukce, tudíž správní orgány nebyly povinny žalobkyni vyzývat k doplnění odvolání, neboť taková náležitost odvolání ji byla známa, nehledě k obsahu žaloby, kdy lze předpokládat, že v odvolání by nenamítala více než v žalobě. Námitka nezákonného zahájení řízení je věcně projednána v soudním řízení a námitku o jiném režimu nejvyšší povolené rychlosti vozidel mohla uplatnit kdykoliv během správního řízení bez ohledu na své (ne)vzdělání či (ne)zkušenost ve správním řízení. Absencí výzvy k doplnění odvolání žalobkyni žádná újma nevznikla, pokud nehodlala kromě výše uvedeného vznést relevantní námitky proti vině a trestu.

9. K námitce o nepotrestání řidiče soud poukazuje na skutečnost, že žalobkyně byla uznána vinnou za 2 přestupky, za přestupek ze dne 10. 12. 2018 a dne 30. 12. 2018. Řidiče specifikovala pouze u přestupku ze dne 10. 12. 2018, který však byl určujícím pro stanovení výše trestu, jelikož tehdy byla rychlost překročena o 40 km/h (za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu lze uložit pokutu od 5 000 Kč do 10 000 Kč). 2. přestupkem byla rychlost překročena „pouze“ o 32 km/h, čímž byl spáchán přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu, za který lze uložit pokutu od 2 500 Kč do 5 000 Kč.
10. Ustanovení § 125h odst. 6 zákona o silničním provozu výslovně uvádí, že sdělení totožnosti řidiče vozidla se považuje za podání vysvětlení. Pokud takové sdělení provozovatel zašle, má s ním správní orgán nakládat jako se záznamem o podaném vysvětlení. Podání vysvětlení před zahájením řízení slouží správnímu orgánu k získání

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

informací za účelem ujasnění si otázky, zda vůbec a případně vůči komu má zahájit přestupkové řízení. Žalobkyně identifikovala řidiče vozidla (M. P.) a řidič k výzvě správního orgánu I. st., zda v daném místě a čase řídil vozidlo žalobkyně, sdělil, že dne 10. 12. 2018 řídil vozidlo žalobkyně. K jednání dne 15. 8. 2019 se však řidič nedostavil, proto bylo řízení vůči němu zastaveno, jelikož nebylo možné ověřit písemné tvrzení řidiče a tím i prokázat řidiči spáchání přestupku.

11. Lze přisvědčit žalobkyni, že z pořízené fotografie měření rychlosti ze dne 10. 12. 2018 je patrné, že vozidlo řídil muž, tedy je vyloučeno, že by vozidlo řídila žalobkyně. Odpovědnost provozovatele vozidla dle § 125f zákona o silničním provozu je však objektivní bez vztahu na osobu řidiče, není tak rozhodné, že vozidlo neřídila žalobkyně, nýbrž zda byla prokázána přestupková odpovědnost konkrétního řidiče. Označení řidiče provozovatelem vozidla je východiskem pro provedení úkonů vůči takovému řidiči, nikoli však zásadním podkladem pro rozhodnutí o vině řidiče. Takovým podkladem může být tvrzení řidiče. K výzvě správního orgánu však řidič pouze obecně uvedl, že daný den vozidlo řídil, nikoli že v daný okamžik a místě řídil vozidlo žalobkyně (jak zněla výzva správního orgánu I. st. – 10. 12. 2018 v 21 : 09 hod. v Brusnickém tunelu v Praze) a k jednání dne 15. 8. 2019 se bez omluvy nedostavil. Vzhledem k osobě uvedeného řidiče, M. P., který je součástí podnikatelského projektu „pojištění proti pokutám“ společně s P. K. a Mgr. Václavem Voříškem, zástupcem žalobkyně, postaveného na obstrukčních úkonech, a doby od spáchání přestupku s nebezpečím uplynutí prekluzivní lhůty, správní orgán učinil nezbytné kroky potřebné ke zjištění pachatele-řidiče ve smyslu § 125f odst. 4 písm. a) zákona o silničním provozu. K dostatečnému zjištění pachatele - řidiče přestupku nepostačuje vycházet pouze z podání vysvětlení řidiče učiněným před zahájením přestupkového řízení. Ustanovení § 137 odst. 4 správního řádu uvádí, že záznam o podání vysvětlení nelze použít jako důkazní prostředek (viz rozsudky NSS č. j. 1 As 204/2015 - 33, č. j. 1 As 34/2010 - 73). Správní orgán I. st. nebyl oprávněn založit svá zjištění ohledně pachatele přestupku pouze na výše uvedeném sdělení řidiče a v souladu se zákonem řízení proti namítanému řidiči zastavil. Nelze-li bez součinnosti obviněného pro jeho pasivitu shromáždit dostatek důkazů o tom, že dopravní přestupek skutečně spáchal, nemohou jej správní orgány uznat vinným ze spáchání přestupku. Musí naopak řízení zastavit a v případě, že doposud neuplynuly příslušné lhůty, zahájit řízení o správním deliktu provozovatele vozidla dle § 125f zákona o silničním provozu. Tím spíše za situace, kdy je obviněný z přestupku ve správním řízení zastoupen osobou, která je správním orgánům i správním soudům známa pro nejružnější obstrukční taktiky, které také v daném řízení skutečně uplatňuje (nepodepsaná či nepředložená plná moc, opatření proti nečinnosti správního orgánu kontra pasivita účastníka ve správním řízení). Pokud se správnímu orgánu v průběhu přestupkového řízení nepodařilo řidiče vyslechnout a podpořit tak zjištění plynoucí z podání vysvětlení přípustnými důkazními prostředky, nemohl uznat řidiče vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu. Měl tedy toto řízení v souladu s § 86 odst. 1 písm. c) přestupkového zákona zastavit a zahájit řízení o správním deliktu provozovatele vozidla dle § 125f zákona o silničním provozu (NSS č. j. 1 As 46/2018 – 34).
12. Ze shora uvedených důvodů soud neshledal žalobní námitky důvodnými, proto žalobu podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního zamítl.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

13. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně ve věci úspěch neměla, proto ji náhrada nákladů řízení nenáleží. Žalovanému náklady řízení nevznikly.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Pokud svým významem kasační stížnost podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

V Praze dne 12. 10. 2022

Mgr. Kamil Tojner v. r.

soudce